

Afdeling Strategie
Behandeld door Bart Knieriem
Telefoonnummer (0318) 538 538

Documentnummer 2018\17593
Uw brief van 25 juni 2018

SP-fractie Veenendaal
t.a.v. de heer J. Breur

Datum 17 juli 2018
Onderwerp Wijziging Dienstenrichtlijn

Geachte heer Breur,

Op 25 juni 2018 heeft u schriftelijke vragen gesteld over de gevolgen van een voorgenomen wijziging van de Europese Dienstrichtlijn. Doel van deze voorgenomen wijziging is het verbeteren van de werking van de notificatieverplichting. Overheden moeten onder het nieuwe voorstel hun concept-regeling, voor zover die het dienstenverkeer zou kunnen belemmeren, voorafgaand aan de vaststelling voorleggen aan de Europese Commissie en andere lidstaten.

Omdat deze ontwikkeling u zorgen baart hebt u een aantal vragen gesteld. Wij beantwoorden deze hieronder.

1. *Welke van onze gemeentelijke werkzaamheden vallen allemaal onder de reikwijdte van de Dienstenrichtlijn?*

De Dienstenrichtlijn zorgt ervoor dat dienstverleners in de EU zich onbelemmerd in een andere lidstaat kunnen vestigen of tijdelijk diensten kunnen verrichten. De Europese Dienstenrichtlijn is in Nederland omgezet in de Dienstenwet. Gemeenten krijgen in de praktijk met de Dienstenrichtlijn te maken als een dienstverlener uit een andere lidstaat zich in de gemeente of provincie wil vestigen of tijdelijk een dienst wil verlenen. Om ervoor te zorgen dat dienstverleners zich makkelijker kunnen verplaatsen binnen de EU moeten er zo min mogelijk administratieve lasten en hoge kosten worden opgeworpen bij het verlenen van een dienst. Gemeenten en andere decentrale overheden moeten hier onder andere rekening mee houden indien zij vergunningstelsels hanteren.

De Dienstenrichtlijn heeft een grote reikwijdte, de afbakening ervan is niet altijd duidelijk. Zowel de Dienstenrichtlijn als het Verdrag betreffende de Werking van de EU (VWEU) geven een definitie van het begrip dienst. Volgens art. 4 lid 1 van de Dienstenrichtlijn is een dienst: elke economische activiteit, anders dan in loondienst, die gewoonlijk tegen vergoeding geschiedt, zoals bedoeld in art. 50 Verdrag (huidig art. 57 VWEU). In art. 57 VWEU is opgenomen: In de zin van de Verdragen worden als diensten beschouwd de dienstverrichtingen welke gewoonlijk tegen vergoeding geschieden, voor zover de bepalingen betreffende het vrije verkeer van goederen, kapitaal en personen op deze dienstverrichtingen niet van toepassing zijn.

Het EU Hof heeft in de loop der tijd een aantal handvatten gegeven om te beoordelen of sprake is van een dienst. Recentelijk oordeelde het Hof bijvoorbeeld in de zaak Visser Vastgoed Beleggingen BV

tegen Raad van de gemeente Appingedam (C-31/16) dat detailhandel in goederen een 'dienst' is in de zin van de Dienstenrichtlijn. Het kabinet werkt nog aan een beoordeling van deze uitspraak en zal hierover in een kamerbrief nader informeren.

Bij het inwerkingtreden van de Dienstenwet in 2010 hebben wij geïnventariseerd welke lokale regelgeving daardoor geraakt zou kunnen worden. Daarbij gaat het onder andere om bepaalde onderdelen van de APV, van regelgeving mb.t. coffeeshops, speelautomatenhallen, van de bouwverordening, de afvalstoffenverordening, e.d.

2 en 3

Klopt het dat alle genomen besluiten die onder het dienstenverkeer vallen momenteel door de gemeente gemeld worden aan de Europese Commissie? Zo ja, om hoeveel meldingen per jaar gaat het? Zo nee, waarom niet?

Indien deze meldingen door de gemeente worden gedaan, hoeveel fte kost dat aan gemeenteambtenaren?

De huidige notificatieplicht geldt vanaf 28 december 2009. Gelet op de daaraan verbonden administratieve lasten geven we aan de uitvoering geen prioriteit. Tot op heden heeft dat nog geen gevolgen gehad, ook niet in formatieve zin.

4. *Bent u bekend met de wijziging van deze meldingsplicht ('notificatieverplichting') waarover momenteel wordt onderhandeld in de Europese Unie? Zo ja, vindt u het ook niet schokkend dat ze deze meldingsplicht nu drie maanden voor het besluit moet worden genomen al richting de Europese Commissie moet?*

Wij zijn bekend met de voorgenomen wijziging van de notificatieverplichting. In de toelichting van het voorstel voor de nieuwe richtlijn is het volgende opgenomen over de meldingsplicht.

In artikel 5 wordt een raadplegingstermijn van drie maanden ingesteld, volgend op de kennisgeving van een ontwerpmaatregel. De Commissie en andere lidstaten krijgen maximaal twee maanden de tijd om opmerkingen te maken over een ter kennisgeving aangemelde maatregel, gevolgd door een termijn van maximaal een maand waarbinnen de kennisgevende lidstaat kan antwoorden op deze opmerkingen. De behoefte aan snelheid en efficiëntie moet worden verzoend met de behoefte van de betrokken partijen om de gelegenheid te krijgen diepgaande en constructieve opmerkingen te maken en voor de kennisgevende lidstaat om op de geuite bezwaren in te gaan. Alle partijen moeten de procedure uitvoeren in een geest van loyale samenwerking en met respect voor de legitieme behoeften van de andere partijen, in het belang van een vlotte en doeltreffende werking van de kennisgevingsprocedure.

Krachtens artikel 6 kan de Commissie een waarschuwing geven aan de kennisgevende lidstaat indien zij na beoordeling van de ter kennisgeving aangemelde maatregel twijfels heeft over de verenigbaarheid daarvan met de dienstenrichtlijn. Het geven van een waarschuwing heeft tot gevolg dat de betreffende lidstaat de ter kennisgeving aangemelde maatregel in kwestie niet mag vaststellen gedurende een periode van drie maanden.

Gedurende bovenstaande termijnen geldt een 'standstill'-verplichting. Dat betekent dat gedurende de betreffende termijnen de gemeente de ontwerp regeling niet mag vaststellen. In artikel 5 lid 5 van het voorstel voor de nieuwe richtlijn is wel opgenomen dat wanneer noch de Commissie noch de andere lidstaten binnen de in lid 3 genoemde termijn van twee maanden opmerkingen betreffende een ter

kennisgeving aangemelde ontwerpmaatregel hebben ingediend, de raadplegingstermijn onmiddellijk afloopt. Daarmee eindigt dan ook de 'standstill'-verplichting.

Naar aanleiding van bovenstaande hebben wij al met VNG International en Europa Decentraal contact gezocht en met hen gesproken over hun inzet op dit dossier. Bijgevoegd treft u ter kennisneming een VNG position paper hierover aan.

Sinds de publicatie van de Richtlijn voeren VNG en Rijk een lobby in Brussel. De Nederlandse inzet is daarbij gericht om een extra 'standstill'-verplichting (waarbij bovenop de 'standstill'-verplichting gedurende de raadplegingstermijn van drie maanden nog een verlenging van de 'standstill'-verplichting met drie maanden mogelijk is) te vermijden (zie aanbeveling 4 uit de VNG position paper). Inmiddels is men in de eindfase van onderhandelingen. Als het voorstel wordt aangenomen, dan zijn op dat moment de precieze gevolgen duidelijk en kunnen VNG en Rijk kijken naar de uitvoeringsgevolgen en het tijdpad (implementatiefase).

Eerder zijn in de Tweede Kamer ook vragen door de landelijke SP gesteld. De antwoorden daarop treft u hierbij ter informatie aan.

Vanwege de samenhang beantwoorden we de vragen 5 tot en met 9 als één geheel.

5. *Betekent deze wijziging dat we voor ons bestemmingsplan/beslissing om Belwinkels /kaaswinkels/coffeeshops uit het centrum te mijden eerst drie tot zes maanden moeten wachten op goedkeuring uit Brussel? Zo ja, deelt u mijn mening dat we dit niet mogen laten gebeuren?*
6. *Bent u het met mij eens dat dit gaat leiden tot ellenlange vertraging (drie tot zes maanden!) en dat dit het democratische proces van onze gemeenteraad ondermijnt?*
7. *Hoe gaat de gemeente ervoor zorgen dat ons democratisch proces niet wordt lamgelegd? Bent u het ermee eens dat we bij de VNG en/of de minister aan de alarmbel moeten trekken? Zo ja, gaat u hierop zo snel mogelijk actie ondernemen?*
8. *Bent u het met mij eens dat het dwingende karakter dat ze willen introduceren gaat leiden tot hogere administratieve lasten en kosten voor de gemeente? Zo nee, waarom niet? Zo ja, bent u het met mij eens dat de gemeente niet moet opdraaien voor bemoeienis van Brussel?*
9. *Kunt u een overzicht maken van de op stapel zijnde besluiten die onder deze nieuwe notificatieverplichting gaan vallen, zodat de gemeenteraad een beeld krijgt hoe verreichend dit is?*

In de huidige Dienstenrichtlijn gelden twee notificatieverplichtingen: een notificatieverplichting voor eisen die zien op de vrijheid van vestiging van dienstverrichters (artikel 15) en een notificatieverplichting die ziet op de vrijheid van dienstverrichting (artikel 16 jo 39 lid 5).

In het voorstel van de Commissie (artikel 4) wordt de notificatieplicht uitgebreid naar een aantal andere categorieën. De Commissie zegt hierover in overweging 12 van de considerans bij het voorstel voor de nieuwe richtlijn: 'Uit de toepassing van die richtlijn is gebleken dat vergunningstelsels of vereisten in verband met vergunningstelsels, beroepsaansprakelijkheidsverzekeringen, waarborgen of soortgelijke voorzieningen, evenals multidisciplinaire beperkingen, veel voorkomen en een belangrijke belemmering kunnen vormen voor de eengemaakte dienstenmarkt. Zij dienen bijgevolg eveneens te vallen onder een kennisgevingsverplichting om te bevorderen dat de ontwerpen van wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen van lidstaten in overeenstemming zijn met Richtlijn 2006/123/EG.'

Zoals hiervoor in het antwoord op vraag 4 is gemeld kunnen pas na een mogelijke aanvaarding van het voorstel de precieze gevolgen duidelijk in beeld worden gebracht. Dat geldt dan ook voor de door u genoemde concrete voorbeelden en voor het gevraagde overzicht van de eventuele besluiten die onder deze nieuwe notificatieverplichting gaan vallen.

Op landelijk niveau geeft men aandacht aan de mogelijke gevolgen voor gemeenten en andere decentrale overheden bij de uitvoering van deze nieuwe regeling. We hebben ons hierover gemeld bij de VNG, waar men zich ervoor inzet om de consequenties voor gemeenten aanvaardbaar te houden en er voor te zorgen dat de administratieve lasten zo laag mogelijk zijn. Met u zijn wij van mening dat vertragingen in het proces van vaststelling van (nieuwe) regelgeving ongewenst zijn.

Vragen?

Voor vragen kunt u contact opnemen met de heer Bart Knieriem. Hij is bereikbaar via bart.knieriem@veenendaal.nl of via 0318-538241.

Met vriendelijke groet,
Burgemeester en wethouders van Veenendaal,

drs. F. van der Veer
loco-secretaris

P.A. Zoon
wnd. burgemeester

EU notificatierichtlijn

Begin 2017 heeft de Europese Commissie een voorstel voor een EU notificatierichtlijn gepubliceerd. Dit voorstel maakt onderdeel uit van een pakket voorstellen om de EU dienstmarkt beter te laten werken. Het voorstel moet de werking van notificatieverplichting (dienstenrichtlijn 2006/123) verbeteren. Overheden moeten onder het nieuwe voorstel hun concept-regelgeving, die het dienstenverkeer kan belemmeren, voorleggen aan de Europese Commissie en andere lidstaten.

Nederlandse gemeenten zijn verantwoordelijk voor de uitvoering van een belangrijk deel van de nationale en Europese wetgeving. Daarbij worden maatschappelijke belangen beschermd, waarbij rekening wordt gehouden met de lokale omstandigheden. VNG onderschrijft het belang van het EU dienstenverkeer, waar bijvoorbeeld bewoners en bedrijven in de grensregio's elke dag mee te maken hebben.

In zijn huidige vorm introduceert het voorstel van de Europese Commissie een procedure met grote gevolgen voor Nederlandse gemeenten. VNG voorziet tekortkomingen op het punt van regeldruk. Deze tekortkomingen worden breed gedeeld door de Raad en de rapporteur van het Europees Parlement. Voor de oplossingen wordt zoveel mogelijk bij hun suggesties aangesloten.

Concreet schiet het voorstel op vier punten tekort.

Gedurende de standstilltermijn van drie maanden (artikel 3, lid 3) en met mogelijkheid van drie maanden verlenging na een waarschuwing van de Commissie (artikel 6, lid 2), waarbinnen de conceptwetgeving wordt beoordeeld, mag de overheid zonder positief besluit van de Commissie de regelgeving niet vaststellen (artikel 7).

1. Eisen en vergunningsstelsels uit conceptregelgeving die niet door de overheid is genotificeerd is als sanctie niet handhaafbaar voor de beoogde doelgroep (het zogenaamde Securitabelbeginsel, artikel 3, lid 4).
2. Er is geen spoedprocedure voorzien voor maatregelen waarvan de inwerkingtreding op zeer korte termijn essentieel is voor het borgen van publieke belangen.
3. Er is geen procedure voorzien voor wijzigingen in conceptwetgeving die door wetgevende vergaderingen kunnen worden aangebracht.

Op deze punten zou de tekst van het voorstel aangepast moeten worden. Tevens zou er vanuit de Europese Commissie ook praktische hulp moeten komen om gemeenten te ondersteunen bij de notificatieprocedure. Daarbij zou het mogelijk moeten zijn om modelregelingen of modelvoorschriften (zoals de VNG modelverordeningen) te notificeren die bij één-op-één overname door een gemeente niet separaat opnieuw hoeven te worden genotificeerd.

Daartoe wil VNG de volgende aanbevelingen meegeven.

Aanbevelingen

Het Commissievoorstel bevat op vier punten onaanvaardbare bepalingen die zorgen voor regeldruk bij gemeenten. De rapporteur heeft hiervoor enkele amendementen voorgesteld die de VNG ondersteunt. Ook de Raad heeft in haar algemene oriëntatie van 29 mei jl. wijzigingen aangebracht die de VNG ondersteunt.

1. Securitabelbeginsel

De VNG wil het betreffende artikel 3, lid 4 graag schrappen.

2. Spoedprocedure

De VNG wil hierbij aansluiten op de teksten uit het rapport van de rapporteur of uit de algemene oriëntatie van de Raad.

3. Meldten modelverordeningen

De VNG wil graag aansluiten op de teksten uit het rapport van de rapporteur of uit de algemene oriëntatie van de Raad.

4. De gemeente moet conceptregelgeving kunnen vaststellen bij waarschuwing en besluit van de Commissie

De VNG wil graag aansluiten op de teksten uit de algemene oriëntatie van de Raad.

5. Wijzigingen door wetgevende vergaderingen

De VNG wil graag dat wijzigingen door wetgevende vergaderingen in reeds genotificeerde voorstellen een uitzonderingspositie genieten ten opzichte van andere wijzigingen.

Indien gewenst kan de VNG u voorzien van een uitwerking van de genoemde amendementen.

Contactpersonen:

Caspar Sluiter: caspar.sluiter@vng.nl

Inge Bruijns: inge.bruijns@vng.nl

VNG

De Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG) is de koepelorganisatie van de Nederlandse gemeenten. De VNG is de vereniging van en voor alle mensen, die bestuurlijk en ambtelijk in de Nederlandse Gemeenten werken. Samen met alle gemeenten stáát de VNG voor kracht en kwaliteit van het lokale bestuur. De VNG heeft in Brussel een ambtelijke voorpost. Daarnaast werkt de VNG samen met veel andere organisaties en is lid van o.a. de Europese koepel van verenigingen, de Council of European Municipalities and Regions (CEMR) en de internationale koepel United Cities and Local Governments (UCLG).

Vereniging van Nederlandse gemeenten
Postbus 30435
2500 GK Den Haag
Tel. +31 (0)70 373 85 95

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

1808

Vragen van het lid **Leijten** (SP) aan de ministers van Economische Zaken en Klimaat en van Buitenlandse Zaken over *ernstige gevolgen van de notificatierichtlijn* (ingezonden 27 maart 2018).

Antwoord van Staatssecretaris **Keijzer** (Economische Zaken en Klimaat), mede namens de Minister van Buitenlandse Zaken (ontvangen 17 april 2018)

Vraag 1

Bent u bekend met de stand van zaken bij lopende onderhandelingen tussen het Europees parlement en de Europese Raad over de herziening van de notificatierichtlijn?¹

Antwoord 1

Ja.

Vraag 2

Staat u nog steeds achter de zorgpunten, zoals de vertraging van het wetgevingsproces door de «standstill clause» en dat het voorstel onvoldoende rekening houdt met de impact op lidstaten, zoals geformuleerd in het BNC-fiche (Kamerstuk 22 112, nr. 2314)?

Antwoord 2

Ja. De Nederlandse inzet is erop gericht om de zogenaamde «standstill periode» van 3 maanden bovenop de consultatieperiode van 3 maanden te voorkomen. Met succes, want in de algemene oriëntatie die afgelopen mei is aangenomen is deze standstill periode niet opgenomen. Ook tijdens de onderhandelingen in de trilogie zal ik mij hiervoor in blijven spannen. Op voorpraak van Nederland is bovendien een spoedprocedure aan het voorstel toegevoegd. Ik vind het belangrijk dat in onvoorziene situaties waarbij spoedeisende of vergunningstelsels op korte termijn ingevoerd moeten worden ter bescherming van publieke belangen zoals de openbare orde, openbare veiligheid, volksgezondheid en het milieu, de spoedmaatregel pas na aanname genotificeerd hoeft te worden.

¹ [http://www.europarl.europa.eu/oeil/popups/ficheprocedure.do?reference=2016/0398\(COD\)&l=en](http://www.europarl.europa.eu/oeil/popups/ficheprocedure.do?reference=2016/0398(COD)&l=en)

Vraag 3

Deelt u de mening dat het vooraf melden van nieuwe voorstellen die aan het dienstenverkeer raken, nog voordat gekozen volksvertegenwoordigers dit kunnen behandelen, een ondermijning is van het democratisch proces? Zo nee, kunt u dat onderbouwen? Zo ja, wat gaat u daar voor actie op ondernemen?

Antwoord 3

Nee. De notificatieplicht is een reeds bestaande verplichting op basis van de Dienstenrichtlijn die in december 2006 inwerking is getreden. Een belangrijke wijziging is dat met dit voorstel een voorgenomen maatregel voorafgaand aan de vaststelling moet worden genotificeerd in plaats van achteraf. Zoals ook aangegeven in mijn antwoord op vraag 2, gaat het hier om drie maanden voorafgaand aan aanneming van het voorstel. Een uitgebreidere periode is in de Raadspositie voorkomen.

Vooropgesteld moet worden dat volgens het nu voorliggende voorstel een gemeente nog steeds een nieuwe verordening kan aannemen of wijzigen zonder dat daarvoor voorafgaand toestemming of instemming van de Europese Commissie nodig is. Wel wordt de Europese Commissie en andere lidstaten in de gelegenheid gesteld om in een ontwerpfase commentaar te geven op een voorgenomen regeling zoals een gemeentelijke verordening die een eis of vergunningstelsel introduceert voor dienstverrichters. De gemeente is dan in de gelegenheid om aan de hand van dit commentaar de voorgenomen verordening indien nodig aan te passen of de motivering te verbeteren. Wel ben ik, zoals ik al in mijn antwoord op vraag 2 heb aangegeven, geen voorstander van een additionele standstill periode van drie maanden. De Nederlandse inzet is er dan ook op gericht om een dergelijke «standstill»-verplichting te vermijden.

Dat de Commissie erop toeziet dat voorgenomen maatregelen niet strijdig zijn met Uniewetgeving en dat ook lidstaten de mogelijkheid hebben om dit aan te kunnen geven, vind ik een goede zaak. Het kabinet is een groot voorstander van een goed werkende dienstenmarkt. Daar hoort bij dat we ongerechtvaardigde belemmeringen van het dienstenverkeer moeten zien te voorkomen. Daar plukken ook onze burgers en bedrijven de vruchten van.

Vraag 4

Erkent u dat de wachttijd tussen de melding aan de Europese Commissie en het behandelen van het voorstel door de bevoegde volksvertegenwoordiger (de «standstill clause») een ernstige inbreuk is op het democratisch proces? Deelt u de mening dat lokaal beleid wordt lamgelegd? Welke stappen bent u bereid te ondernemen om dit te voorkomen?

Antwoord 4

Zie mijn antwoord op vraag 2 en 3.

Vraag 5

Kunt u uitleggen waarom u geen problemen ziet met het proportionaliteitsbeginsel, met het oog op de enorme bureaucratistische last voor zowel de Europese Commissie als gemeentelijke ambtenaren die deze meldingsplicht met zich mee gaat brengen?

Antwoord 5

Een vorm van notificatieverplichting geldt al sinds de inwerkingtreding van de Dienstenrichtlijn. Dat is inmiddels al meer dan 11 jaar geleden. Het betreft dus geen geheel nieuwe verplichting. Afgezien van een aanpassing van de procedure en een beperkte uitbreiding van het toepassingsbereik, wordt dan ook geen significante verandering in de lasten voor overheden verwacht.

Vraag 6

Is bekend hoeveel lokale, provinciale en nationale overheden met bevoegdheden betreffende dit deel van de interne markt, straks melding moeten maken bij de Europese Commissie? Erkent u dat dit er voor Nederland al geldt voor 380 gemeenten, 12 provincies en vele ministeries?

Antwoord 6

Wat het exacte aantal overheden in Europa is dat onder de notificatieverplichting valt is niet bekend. Zo heb ik geen overzicht van het aantal overheden in andere lidstaten. Zowel de huidige notificatieverplichting als het voorstel tot wijziging ervan geldt voor alle lokale, regionale en nationale overheden. De getallen die u noemt kan ik dan ook bevestigen.

Vraag 7

Is er een inschatting gemaakt van de kosten voor de Europese Commissie om alle meldingen («notificaties») die gedaan worden door de overheden uit alle lidstaten te behandelen? Zo nee, bent u bereid dit te laten onderzoeken voordat deze richtlijn wordt ingevoerd?

Antwoord 7

Deze inschatting is gemaakt ten tijde van de implementatie van de Dienstenrichtlijn. De kosten op basis van dit voorstel zullen niet of nauwelijks stijgen omdat de notificatieverplichting slechts in beperkte mate wordt uitgebreid met dit voorstel. Het gaat hier om vergunningstelsels die enkel van toepassing zijn op zich in een lidstaat vestigende dienstverlener. Dit komt de coherentie van de Dienstenrichtlijn en notificatieverplichting ten goede en maakt ook de uitvoerbaarheid makkelijker.

Vraag 8

Onderschrijft u de opinies van het Franse Nationaal Assemblée² en de Duitse Bundestag³ die stellen dat deze richtlijn in strijd is met het subsidiariteitsbeginsel en de bevoegdheden van de lidstaten? Zo nee, kunt u onderbouwen waarom? Zo ja, welke stappen bent u bereid met uw Franse en Duitse collega's te nemen om dit aan te pakken?

Antwoord 8

Het voorstel zorgt voor een adequatere werking en handhaving van de bestaande Dienstenrichtlijn, waarbij consultatie tussen de lidstaten en de Commissie belangrijk is om gezamenlijk te toetsen of de wet- en regelgeving die in een lidstaat wordt gehanteerd non-discriminatoir, evenredig en proportioneel is conform de reeds gemaakte afspraken uit de Dienstenrichtlijn. Grensoverschrijdende problemen en belemmeringen die zich op de interne markt voordoen zijn meestal het gevolg van verschillen in nationale regulering door de lidstaten die niet gerechtvaardigd of proportioneel zijn. Deze problemen zijn enkel op te lossen door op het niveau van de EU nadere maatregelen te treffen.

Notificatieverplichtingen zijn daarnaast ook op andere terreinen bekend en geaccepteerd, zie bijv. richtlijn (EU) 2015/1535 van het Europees parlement en de Raad van 9 september 2015 betreffende een informatieprocedure op het gebied van technische voorschriften en regels betreffende de diensten van de informatiemaatschappij.

De opinies van het Franse Nationaal Assemblée en de Duitse Bundestag onderschrijf ik op dit punt dan ook niet.

Vraag 9

Kunt u garanderen dat de Europese Commissie voldoende kennis heeft van de lokale situatie, waar het voorgenomen beleid uit voortkomt, meeneemt in haar beoordeling? Zo nee, welke stappen gaat u ondernemen om dit te bewerkstelligen?

Antwoord 9

Allereerst ligt de verantwoordelijkheid voor de juistheid en de compleetheid van de informatie die genotificeerd wordt bij de notificerende overheid, niet bij de Europese Commissie. Op basis van de notificatie zal de Commissie beoordelen of een maatregel in overeenstemming is met de kaders die de Dienstenrichtlijn stelt ten aanzien van doel, noodzakelijkheid, non-discriminatie en proportionaliteit. Zolang de wet- of regelgever met de

² <http://www.ipex.eu/IPEXL-WEB/scrutiny/COD20160398/frass.do>

³ <http://www.ipex.eu/IPEXL-WEB/scrutiny/COD20160398/debta.do>

verstrekke informatie aan kan tonen zich hier voldoende rekenschap van te hebben gegeven, is er geen reden tot zorg.
Garanties afgeven over iets wat buiten mijn verantwoordelijkheid ligt, zoals de beoordeling vanuit de Europese Commissie, kan ik overigens nooit geven.

Vraag 10

Kunt u uitleggen hoe de Europese Commissie gemeentebesluiten gaat beoordelen die genomen worden om bijvoorbeeld de leefbaarheid van de plaats te garanderen, terwijl zij tegelijkertijd rekening moet houden met de verschillen tussen een gemeentebesluit van een Bulgaars dorp en een besluit van de stad Amsterdam? Deelt u de mening dit een onmogelijke opgave is voor een ambtenaar in Brussel en een «one-size fits all»-beoordeling in de hand gaat werken? Zo nee, kunt u dit onderbouwen?

Antwoord 10

Zie mijn antwoord op vraag 9.

Vraag 11

Kunt u een aantal voorbeelden geven van besluiten die recentelijk genomen zijn die allemaal onder «het dienstenverkeer» vallen en waarvoor onder deze richtlijn eerst een akkoord uit Brussel moet komen? Moeten gemeenten toestemming gaan vragen voor bijvoorbeeld nieuwe regels omtrent veiligheid van bouwplaatsen, vergunningstelsels voor bed en breakfasts of een nieuwe bestemming voor een oude kerk?

Antwoord 11

Vooropgesteld moet worden dat volgens het nu voorliggende voorstel een gemeente nog steeds een nieuwe verordening kan aannemen of wijzigen zonder dat daarvoor voorafgaand toestemming of instemming van de Europese Commissie nodig is. Overheden hoeven alleen maatregelen te notificeren die vallen binnen de reikwijdte van de reeds geldende Dienstenrichtlijn. Regels omtrent de veiligheid van bouwplaatsen zullen in veel gevallen niet onder het toepassingsbereik van de huidige Dienstenrichtlijn vallen en dus ook niet onder deze notificatieverplichting. Vergunningstelsels en eisen voor bed en breakfasts opgenomen in gemeentelijke verordeningen vallen wel binnen de reikwijdte van de reeds geldende Dienstenrichtlijn en zowel de huidige als de voorliggende notificatieverplichting. Dat betekent overigens niet dat dergelijke vergunningstelsels of eisen ontoelaatbaar zouden zijn. In tegendeel, een goede onderbouwing van het doel, de noodzakelijkheid, non-discriminatie en van de proportionaliteit zal voldoende zijn om dergelijke eisen en vergunningstelsels te rechtvaardigen. Voor wat betreft het wijzigen van een bestemming van een oude kerk in bijvoorbeeld een speelparadijs: voor zover dat geschiedt door middel van de vaststelling of wijziging van een bestemmingsplan, geldt dat dit weliswaar binnen de reikwijdte van de Dienstenrichtlijn valt, maar dit niet genotificeerd hoeft te worden. Nederland heeft hierover een werkafpraak met de diensten van de Europese Commissie en zet zich in om deze afspraak ook bij dit notificatievoorstel voort te zetten.

Vraag 12

Bent u bereid om afstand te nemen van deze richtlijn omdat deze niets toevoegt aan een eerlijke interne markt en integendeel zal leiden tot ondermijning van democratische processen, bureaucratie en een zogenoemd «one size, fits all»-benadering vanuit de Europese Commissie op lokale en regionale kwesties? Zo nee, kunt u dat onderbouwen?

Antwoord 12

Zie mijn antwoorden op vraag 2, 3, 5 en 6.